

ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Individuală „Caliga Valeriu”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală „Caliga Valeriu” împotriva Societății Comerciale „Rodval-Const” Societate cu Răspundere Limitată, Valeriu Robu și Rodicăi Robu cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de către Întreprinderea Individuală „Caliga Valeriu”,

c o n s t a t ă :

La 09 decembrie 2016, Întreprinderea Individuală „Caliga Valeriu” (în continuare ÎI „Caliga Valeriu”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „Rodval-Const” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare SC „Rodval-Const” SRL), Valeriu Robu și Rodicăi Robu cu privire la încasarea în mod solidar a sumelor de 82194 lei cu titlu de datorie pentru neplata prețului cherestelei, 14162,14 lei cu titlu de dobândă de întârziere calculată de la 01 ianuarie 2016 până la 01 decembrie 2016 și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din plata taxei de stat în sumă de 2890, 70 lei și asistența juridică în sumă de 3000 lei.

În motivarea acțiunii ÎI „Caliga Valeriu” a indicat că, la 24 aprilie 2012, a vândut SC „Rodval-Const” SRL cherestea în valoare de 82194 lei.

Reclamanta a menționat că, deși SC „Rodval-Const” SRL a recepționat marfa, obligația corelativă de plată a prețului n-a fost îndeplinită, iar ca urmare, la 30 noiembrie 2012, având în vedere multiplele solicitări din partea vânzătorului prin care acesta insista asupra achitării prețului, Valeriu Robu administratorul firmei SC „Rodval-Const” SRL, împreună cu soția sa Rodica Robu, care deținea funcția de contabil al firmei, au întocmit și semnat un înscris prin care primul s-a obligat personal față de Valeriu Caliga să restituie contravaloarea cherestelei în

sumă de 82194 lei până la data de 30 iunie 2013, banii urmând a fi transmiși prin intermediul soției Rodica Robu.

Reclamanta a relevat că la 25 noiembrie 2014 a fost întocmit un alt înscris de către Valeriu Robu prin care acesta a confirmat existența primului înscris, întocmit de către el și soția sa, precum și faptul că se obligă să îndeplinească obligația asumată de plată a prețului pentru cherestea în mărime de 82194 lei, până la 31 decembrie 2015.

Reclamanta a relatat că la 08 februarie 2016, ca urmare a neexecutării obligației de către debitor, Valeriu Caliga s-a adresat cu o cerere către organele de poliție în vederea audierii lui Valeriu și Rodica Robu, privind circumstanțele legate de faptul vânzării cherestelei și datoria pretinsă. Inspectoratul de Poliție Ungheni s-a expus asupra cererii, informând petiționarul că faptele s-au confirmat, dar că în urma examinării materialelor s-a constatat existența relațiilor contractuale, prin urmare litigiul fiind de competența instanței civile.

Întemeindu-și pretențiile în baza art. 512, 514, 567, 568, 572, 619 Cod civil și art. 166-167 Cod de procedură civilă reclamanta a solicitat încasarea în mod solidar de la SRL „Rodval- Const”, Valeriu Robu și Rodica Robu sumei de 82194 lei cu titlu de datorie pentru neplata prețului cherestelei și a dobânzii de întârziere calculată de la 01 ianuarie 2016 până la 01 decembrie 2016 în cuantum de 14162,14 lei, iar în total suma de 96356,14 lei.

Prin hotărârea din 29 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul central), cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, încasată în mod solidar de la SC „Rodval-Const” SRL și Valeriu Robu în beneficiul ÎI „Caliga Valeriu”, datoria în sumă de 82194 lei, dobânda de întârziere în mărime de 14162,14 lei și cheltuielile de judecată legate de plata taxa de stat în sumă de 2890,70 lei și pentru asistența juridică în sumă de 3000 lei, iar în total suma de 102246,84 lei. A fost respinsă ca neîntemeiat capătul de cerere privind încasarea datoriei în mod solidar, de la Rodica Robu.

În susținerea poziției date, instanța de fond a concluzionat că solicitările Reclamantului din cererea de chemare în judecată sunt întemeiate, însă se încadrează parțial în prevederile legii.

La 27 iunie 2017, prin intermediul oficiului poștal, ÎI „Caliga Valeriu” reprezentată de avocatul Tatiana Roibu a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 29 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul central), prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în ce privește respingerea capătului de cerere înaintat față de Rodica Robu și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a pretențiilor înaintate.

Prin încheierea din 19 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de ÎI „Caliga Valeriu” reprezentată de avocatul Tatiana Roibu și s-a acordat termen apelantului de 10 zile din momentul recepționării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea apelului motivat.

La 13 septembrie 2017 prin intermediul oficiului poștal ÎI „Caliga Valeriu” reprezentată de avocatul Tatiana Roibu a depus cerere de apel motivată prin care a solicitat admiterea solicitărilor inițiale.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de ÎI „Caliga Valeriu” reprezentată de avocatul Tatiana Roibu și menținută hotărârea din 29 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 15 august 2018 prin intermediul oficiului poștal ÎI „Caliga Valeriu” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea respingerii ca neîntemeiate a capătului de cerere privind încasarea datoriei în mod solidar de la Rodica Robu și a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată și compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat și a asistenței juridice, achitate în instanța de apel (f.d.127-129).

În motivarea recursului recurenta a menționat că nu este de acord cu decizia instanței de apel în temeiul art.432 alin.(2) lit. c) și alin.(4) Cod de procedură civilă, deoarece instanța ierarhic inferioară a aplicat eronat legea și a dat o apreciere arbitrară probelor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 mai 2018, expedită părților prin intermediul oficiului poștal la 23 iunie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către ÎI „Caliga Valeriu”, la 15 august 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎI „Caliga Valeriu” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Caliga Valeriu” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Caliga Valeriu” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Întreprinderea Individuală „Caliga Valeriu”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean